

РЕШЕНИЕ

№ 19676

гр. София, 09.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **3167** по описа за **2025** година докладвано от съдия Димитър Петров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр.чл.63в ЗАНН.

Образувано по касационна жалба подадена от З. „Б. В. И. Г.“, чрез юрк. З., срещу решение от 03.02.2025г. по АНД № 20241110217050/2024г. на СРС, 7 състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-208/31.10.2024г. на заместник – председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление "Застрахователен надзор".

Касаторът поддържа, че решението е неправилно и необосновано. Твърди, че съдът неправилно е приел, че не са допуснати нарушения при издаването на наказателното постановление, както и че не е извършил служебна проверка за наличие на формални основания за отмяната на НП, а не е разгледал и направените от дружеството възражения. Поддържа, че не е налице извършено нарушение от страна на дружеството, тъй като застрахователят в случая е изпълнил задължението си по чл. 108, ал. 6 от КЗ. Прави искане решението да бъде отменено и вместо него да бъде постановено ново, с което НП да бъде отменено.

Касационната страна – Заместник-председател на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, чрез своя пълномощник оспорва жалбата.

Прокурорът от С. градска прокуратура изразява становище, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд – София-град, V касационен състав, след анализ и оценка на събраните в доказателства, във връзка с доводите на страните, намира за установено от фактическа страна

следното:

Касационната жалба като подадена в срока по 211, ал. 1 от АПК и от надлежна страна е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Производството пред СРС е образувано по редовна и допустима жалба на З. „Б. В. И. Г.“, срещу (НП) № Р-10-208/31.10.2024г. на заместник – председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление "Застрахователен надзор", с което на касатора, на основание чл. 644, ал. 2, вр. чл.644, ал.1, т. 2 от КЗ, е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв. за нарушение на чл. 108, ал. 6 от КЗ.

Въз основа на надлежно събрани и обсъдени доказателства съдът е направил правилни и законосъобразни правни изводи, които се споделят от настоящата инстанция.

Фактическата обстановка приета от АНО и обективизирана в НП, не е спорна, а и се установява от събраните писмени доказателства. На 01.03.2024 г. в КФН, управление "Застрахователен надзор", е постъпила жалба с вх. № 91-02-183 от Ц. Г., която възразявала срещу размера на изплатено застрахователно обезщетение от З. "Булстрад Виена Иншурънс Груп" ЕАД по предявена претенция на основание договор за имуществена застраховка. Във връзка с извършване на проверка по случая КФН изисквала от застрахователя обяснения по случая, както и заверено копие от документацията, съдържаща се в преписката по претенцията. От представените документи се установява, че на 06.10.2023г. по имейл, Ц. Г. е уведомила З. "Булстрад Виена Иншурънс Груп" ЕАД за настъпило застрахователно събитие по имуществена застраховка. На 09.10.2023г. е подала Заявление за възникнало събитие - Свличане и срутване на земни пластове, по застрахователна полица № 2214E2302891. Извършен е оглед на мястото с представители на застрахователя, за което е съставен протокол от 13.10.2023г. На 14.12.2023г., Ц. Г. е подала Претенция за обезщетение по образуваната при застрахователя преписка, като е посочила застрахователното обезщетение да бъде определено по разходно-оправдателни документи, които предварително да се съгласуван с представители на застрахователя. Представила е количествено-стойностна сметка за ремонт на къщата. Последната е разгледана от „БГС КОНСУЛТ“ ЕООД по възлагане от застрахователя, като са изготвени становища за съответствие от 18.12.2023г. и 08.01.2024г. и е определено застрахователно обезщетение в размер на 1621,93 лева. С писмо от 01.02.2024г., потребителката е изразила несъгласие с така определения размер на обезщетението и е поискала „разяснение“ как е определено обезщетението, което представлява 17 % от цялата сума за ремонт. В отговор, на 08.02.2024г. ѝ е изпратено писмо изх.№ 650/07.02.2024г. В него е посочено, че обезщетението от 1621,93 лева е определено набаза представените от нея разходно-оправдателни документи, съгласувани с независими строителни експерти, като е било установено, че предложеният ремонт предвижда възстановяване на по-голяма площ от документираната по време на извършения оглед в обекта и съдържа позиции, представляващи подобрения, поради което са извършени корекции и е формиран размерът на определеното обезщетение.

На 08.02.2024г., Ц. Г. изпраща ново писмо по имейл до застрахователя, с което прави искане оценката да бъде преразгледана, тъй като определеното обезщетение, не е достатъчно да покрие вредите от застрахователното събитие. В отговор, с писмо от 15.02.2024г. е уведомена, че от една страна, застрахователят е установил, че са ремонтирани стари пукнатини, които не са следствие от застрахователното събитие, но „в партньорски дух“, З. Б. В. е приело отговорност да плати обезщетение за възстановяване на констатираните при огледа повреди. Посочено е, че дължимото обезщетение е за възстановяване на констатираните при огледа повреди и то във вид отпреди настъпване на събитието, като всяко различно от описаното, представлява подобрения, за което не е дължимо обезщетение, като са посочени три позиции за които се приема, че са подобрения. По тези съображения е посочено, че застрахователят счита, че е изпълнил задълженията си по

застрахователния договор.

Въз основа на тези данни АНО е приел, че с писмото от 15.02.2024г., застрахователят не е изпълнил задължението си по чл.108, ал.6 от КЗ. Нормата урежда задълженията на застрахователя да изготви заключение по претенцията, както и сроковете за произнасяне и изпълнение и гласи, че при жалба от ползвател на застрахователни услуги относно размера на определеното обезщетение, застрахователят е длъжен в 7-дневен срок писмено да му предостави фактическа и правна обосновка на определения размер на обезщетението. В конкретния случай, изпратеното от ползвателя писмо от 08.02.2024г., с което изразява несъгласие с определеното обезщетение и прави искане за преразглеждането му, има характер на жалба, поради което за застрахователя възниква задължението да представи фактическа и правна обосновка на определения от него размер. Електронното писмо от 15.02.2024г. е изпратено до ползвателя в срока по чл.108, ал.6 КЗ, но същото не съдържа изискуемата от нормата фактическа и правна обосновка. От писмото не става ясно, как е определено обезщетението, след като застрахователят се е съгласил то да бъде определено на база представени от ползвателя документи. Фактическата обосновка, която застрахователят е бил длъжен да даде, е следвало да включва становище дали застрахователят оспорва посочените в К. количества или посочените цени, както и за кои точно позиции. Т. становище липсва в писмото от 15.02.2024г., а дори и да се приеме, че изцяло не се одобряват разходите за позиции 2, 8 и 9, то отново не става ясно как е формиран размерът на обезщетението, тъй като и без тези позиции, посочените от ползвателя разходи са на много по-висока стойност от определената. Изцяло липсва правна обосновка на определеното обезщетение. Застрахователят е бил длъжен да посочи въз основа на кои правни норми прави разграничение между разходи за ремонт и подобрения, както и че по силата на сключената застрахователна полица, дължи обезщетение само за определен вид ремонтни дейности. Нарушението на нормата на чл.108, ал.6 КЗ, е основание за налагане на имуществената санкция по чл.644, ал.1, т.2 КЗ, но в размерите съгласно чл.644, ал.2 КЗ, поради извършване на нарушението при условията на повторност – в едногодишен срок от влизане в сила на приложеното към преписката НП № Р-10-24/22.01.2024г., което обстоятелство не се оспорва. В тази връзка, правилно е определен размерът на наказанието в НП и не са налице предпоставките за приложение на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, тъй като деянието е типично за вида си, липсват обстоятелства, които да го характеризират като такова с по-ниска степен на опасност в сравнение с други нарушения от същия вид, свързани с нарушение на разпоредбите на КЗ.

Издадените АУАН и НП съдържат ясно и конкретно описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и законовите разпоредби, които са нарушени, които съответстват на посочените обстоятелства. Всички елементи от фактическия състав на нарушението са описани в НП, поради което и то отговаря на изискванията на чл.57, ал.1 ЗАНН. При издаването му не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да са ограничили правото на защита на санкционираното лице.

Предвид горното, настоящият състав, при извършената проверка по чл.218 от АПК счита, че обжалваното решение е валидно, допустимо, постановено без да са допуснати нарушения на закона и съществено нарушение на процесуални правила. Не са налице касационните основания по чл. 348 от НПК, предполагащи отмяна на решението, и то следва да бъде оставено в сила като правилно, на основание чл. 221 ал. 2 от АПК.

Предвид своевременно направеното искане за присъждане на разноски от касационната страна и на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН във връзка с чл. 143, ал. 3 от АПК в полза на Комисия за финансов надзор следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.,

определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд – София-град, пети касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 03.02.2025г., постановено по АНД № 20241110217050/2024г. на СРС, 7 състав.

ОСЪЖДА З. „Б. В. И. Г.“ с ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисия за финансов надзор, на основание чл.63д ЗАНН, сумата 80 лева – юрисконсултско възнаграждение за касационното производство.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.